

Schiff Ágnes
iskolaalapító

MÓNIKA GOMBLUK

Helyszín: Dunaújváros, egy plusz 3 félszobás negyedik emeleti panellakás nappalija. Itt szaladgáltak a fiaim, itt nőttek fel. Középen nagy szabász asztal. Az asztal körül hat fiatal lány. **Az iskola első diákjai, az alapítók.** Csendesen elmélyülten dolgoznak. Tehetségesek, kreatívak. Gazdag fantáziájukkal nagyszerű ruhákat álmodnak. Szabni, varrni tanulnak, hogy fedezni tudják egyetemi tanulmányaikat.

Egy nehéz varrástechnikai megoldást, a stírcelt gombjukat készítjük el. Különlegesen szép megoldás. Ötven éve egy belvárosi szalonban inaskodva tanultam. Csend. Mindenki elmélyülten dolgozik. Egyszer csak Mónika megszólal. **Nekem ez nem tetszik!** Mindenki felkapja a fejét. Mi nem tetszik? Ez a fajta gombjuk? Nem, nem a gombjuk maga, az rendben van, a belső oldal kialakítása nem elég elegáns. Elgondolkodok aztán azt mondom. Tudod mit? **Csináld meg úgy ahogy neked megfelel.** Csendben dolgozunk tovább. Elkészülnek a gomblukak.

Mónika megoldása szép, könnyed, elegáns. Hát igen. Mónika megoldása elegánsabb mint az én sok évtizede megtanult módszerem. Mindenki örül.

Úgy döntünk, hogy ezentúl így készítjük. Ez lesz a mi Mónika gomblukunk.